

Три пжти повторилъ тия думи гласътъ, и три пжти чулъ единъ и сжщи отговоръ.

Но изведнажъ водата въ рѣката станала чиста като кристалъ и дълбока като бездна. Иангелътъ казалъ:

— Това сж сълзитъ на твоята майка.

— Тукъ вината е само моя: тукъ нѣма мои сълзи.

Езикътъ

Прочутиятъ мждрецъ Езопъ билъ робъ при философа Ксанхъ. Единъ день Ксанхъ поканилъ гости и поржчалъ на Езопа да сготви най-хубаво ядене. Езопъ купилъ езици и приготвилъ отъ тѣхъ три разни гостби.

— Защо поднасяшъ сѣ езикъ? — попиталъ Ксанхъ.

— Че има ли нѣщо по-хубаво и по-скжпо за единъ философъ отъ езика? — отговорилъ мждриятъ робъ. Съ помощъта на езика се изучава науката, чрезъ него се разговаряме, молимъ, поздравяваме, помиряваме се, подаряваме, получаваме. Съ помощъта на езика се строятъ градове и села, управляватъ се народи. Мисля, че нѣма нѣщо по-хубаво отъ езика.

Тия разсждения се харесали на Ксанха и неговитъ гости. При другъ случай на Езопа било поржчано да купи за обѣдъ най-лошото ядене. Той купилъ пакъ езици. Всички се очудили. Тогава Езопъ казалъ на Ксанха:

— Ти заповѣда да купя най-лошото. А какво по-лошо има отъ езика. Съ него ние псуваме, лъжемъ, мамимъ, хитруваме, караме се. Езикътъ прави хората врагове, събаря градища, разрушава цѣли области, отравя живота ни и го прави непоносимъ. Има ли нѣщо по-лошо отъ езика?